

De Maatschappij...
MIDDELBURGSCHE COURANT.
Donnerdag

De Maatschappij...
MIDDELBURGSCHE COURANT.
27 Junij.

De Maatschappij...
De Maatschappij...
De Maatschappij...

De Maatschappij...
De Maatschappij...
De Maatschappij...

De Maatschappij...
De Maatschappij...
De Maatschappij...

BESTEREN en ADMINISTRATIEN.

Publicatie.
De Maatschappij...
De Maatschappij...
De Maatschappij...

De Maatschappij

De Maatschappij...
De Maatschappij...
De Maatschappij...

De Maatschappij

De Maatschappij...
De Maatschappij...
De Maatschappij...

De Maatschappij

De Maatschappij...
De Maatschappij...
De Maatschappij...

De Maatschappij

De Maatschappij...
De Maatschappij...
De Maatschappij...

De Maatschappij

De Maatschappij...
De Maatschappij...
De Maatschappij...

De Maatschappij

De Maatschappij...
De Maatschappij...
De Maatschappij...

De Maatschappij

De Maatschappij...
De Maatschappij...
De Maatschappij...

De Maatschappij

De Maatschappij...
De Maatschappij...
De Maatschappij...

De Maatschappij

De Maatschappij...
De Maatschappij...
De Maatschappij...

De Maatschappij

De Maatschappij...
De Maatschappij...
De Maatschappij...

De Maatschappij

De Maatschappij...
De Maatschappij...
De Maatschappij...

De Maatschappij

De Maatschappij...
De Maatschappij...
De Maatschappij...

De Maatschappij

De Maatschappij...
De Maatschappij...
De Maatschappij...

De Maatschappij

De Maatschappij...
De Maatschappij...
De Maatschappij...

De Maatschappij

De Maatschappij...
De Maatschappij...
De Maatschappij...

De Maatschappij

De Maatschappij...
De Maatschappij...
De Maatschappij...

De Maatschappij

De Maatschappij...
De Maatschappij...
De Maatschappij...

Frankrijk en Afrika.

(Vervolg en slot.)

Al beamen wij ten eerste het gevoelen, hetwelk de bevolking van Marocco tot deszelfs minimum 6 miljoen menschen bereuget, dan kan dit rijk zeer gemakkelijk (voor dat het in de oogen der inboorlingen hier een godsdienst-oorlog geldt) steeds 200,000 menschen in de wapenen brengen en houden; zoodanig eenen toestand toch moge op den voet waarop onze Europeesche maatschappijen geschoeid zijn, voor eenig land in hetzelfde, dat slechts eene bevolking van 6 miljoen menschen heeft, eenen overspannen kort vol te houden toestand zijn, in een land dat van geharde Nomaden overvloed, en waarin de wapenhandel aan geheel de mannelijke bevolking als het ware van der jeugd eigen is, is het blijven volharden in zoodanig eenen staat van zaken geenszins eene hersenschim.

Ten tweede zijn hunne ruitdrommen, die zeer talrijk zijn, van uitmuntende paarden (zeer denklijk van het Arabische ras) voorzien, en deze leveren eene ligte ruitrij op, zoo bedreven in vaardigheid van rijden en in het voeren van sabel en lans, als alleen bij de Oosterlingen wordt aangevonden: men denke hier slechts om de voorvaderen der Marroccanen zelve, de Numidische ruiters van Hannibal, om Scyten, Parthen, Perzen, Arabieren, Mamelukken, Tartaren, Turkomanen, Curden, Tjokessen, Kalmakken en Bekanen, ja zelfs als om de als marauders zoo zeer gevreesde Kazakken.

Ten derde zullen zij zeer gemakkelijk door al wat nog slechts in staat is om in Algèrie de wapenen te dragen, dadelijk met alle kracht worden geruggestemd.

En ten slotte eindelijk, vechten zij op hun eigen grondgebied, hetwelk zij door en door kennen, en kunnen dus zeer vlog in hunne bewegingen zijn, terwijl hunne vijanden daarentegen, om zich voor hinderlagen te kunnen vrijwaren, op dit hun onbekend terrein, geene schrede voorwaarts dan met de grootste omzigtigheid kunnen doen.

De uitkomst van dezen oorlog is dus hoogst onzeker, doch voor de Franschen immer haagchelijk te achten; mogelijk dat zij in denzelfden hunnen verwerdenden krijgsgroem zullen vermeederen, zeker is het dat, willen zij den aangetrokken krijg tot een goed einde brengen, zij daartoe niet dan door de offering van oneindig veel bloed en schatten zullen kunnen geraken. Het Fransche kabinet schijnt dat ook dezen oorlog met leede oogen aan te zien, en grootte vrees voor de gevolgen welke dezelve na zich kan slepen te koesteren, te meer daar het waarschijnlijk is dat de leden der Fransche kamers, meer en meer bevreedende dat de aanblijvende en zware offeringen, welke het land zich tot behoud van Algèrie moet getroosten, in plaats van tot eene gewenschte uitkomst te leiden, telken jare veeleer aangroeyen dan afnemen; ten slotte bij de bewindsleden ernstig zullen aandringen om het onzeker bezit van eene nuttel deel aanbrengende kolonie (*) op te geven, en, ter voorkoming van verdere bloed- en geldverspilling, Algèrie (zoodanig niet de stad Algiers in het afgetrokken) voor goed te ont-rainen.

Staat het zoodoende met de zaken aldus geschapen, wanneer de nu begonnen oorlog zich voortzet, tussen Marocco en Frankrijk blijft bestaan, wat zal het dan niet zijn wanneer nog andere verhoudingen die volkeren in Afrika zich daarin mengen? Het is te vreesen, indien het dezen ernst is, de Franschen niet geene mogelijkheid kunnen beletten; Marocco toch, hetwelk nog ter zijner hulp de immer door de groote woestijn van Zaharah zwerfende volksstammen kan oproepen, die, hetzij Muhamedanen hetzij afgodendienaars, aan deze roepstem, welke roef en buit belooft, geen gehoor zullen weigeren, Marocco grenst aan Algèrie (waarvan de inboorlingen grootendeels reeds nu van zelve met de Maroccanen gemeene zaak maken), Algèrie paakt aan Tunis, Tunis aan Tripoli en Tripoli aan Egypte, hetwelk in Afrika zelve, Nubie en de daarin wonende Muhamedaanse volksstammen achter zich heeft, en door de landengte van Suez, aan de inboorlingen van Arabie, Syrie, Palestina en Azia de hand reikt; de bewoners van alle deze landen zijn, zóó afzonderlijk als gezamenlijk, als Muhamedanen de bittere onverzodelijke vijanden van alle Christenen, tegen welke zij als tegen kafirs (ongelooften), met den meest wogelijken haat bezield zijn, en dus ook in het onderhavige ge-van tegen de Franschen. Gesteld nu dat deze alle, door dollé dweepzucht aangevuurd, als den Islam in gevaar wainende, de heilige banier ontroffen, en als een man tegen de Franschen optrekken, hoe zoude Frankrijk dit kruisen voorkomen! het kan Tunis, Tripoli en andere zee-steden tot puin schieten, maar de menigte zwerfende herdersstammen, de massa van Arabieren, Berbers, Kabaylen, Moeren en Negeren, welke van Damascus tot Taflet, als ongetemde herten, in eene talloze menigte landen en woestijnen bevoelen en onophoudelijk doortrekken: deze te willen beletten zich daar en waar het hen behaagt, aan de zijde hunner geloofsgenootten in Afrika, ten heiligen strijd te scharen, of hun toevoer in paarden, wapenen, krijgs- en mondbehoeften te verschaffen, daartoe zijn de despoten welke de landen die deze volken doorkruisen in bezit hebben, daartoe is noch de bey van Tunis, noch die van Tripoli, noch de zóó zélf gevreesde onderkoning van Egypte (Mohamed Ali) in staat, en hoe zouden de Franschen zulks dan kunnen bewerks-telligen?

(*) Ook de Franschen hebben van de zoogenaamde met hen bevriende stammen, korpsen ruitrij als hulpvrouwen bij zich, doch of op deze wel veel staat te maken is, valt zeer te betwijfelen.

(**) Bijzondere voordeelen heeft Frankrijk van Algèrie tot nog toe bijna niet getrokken, als indirecte van dat bezit echter zoude men mogelijk kunnen aanvoeren. Te dat Frankrijk daardoor gedurende 14 jaren, in de mogelijkheid geweest is om zich van eene menigte lieden, welke in het moederland niet veel goede nuttigten, te ontdoen, en die, dat bewijst eene leerschool voor de krijgslieden geweest is, zoodat Frankrijk Algèrie ontruimende, en bij toeval met de eene of andere Europeesche mogendheid in omnium rakende, al dadelijk instaat zijn zoude om 40 a 50 duizend oude, in het veld geywordene soldaten, op het terrein te brengen.

Zoodanig een loop van zaken moge niet waarschijnlijk zijn, onmogelijk bij niet vooral niet wanneer men de godsdienstige dweepzucht, met welke nog ten huidige dage alle Muhamedanen, en de haren bezield zijn, op den voorgrond zet.

Vooruitgang in kennis en in kunde, hoe toch, aan ruimere inzigten en meer algemeen begrip, kan eene gepaard, van de eene, laauwheid en onverschilligheid omtrent de zaak van het kruis van eene andere, door den loop der eeuwen, bij den thans leevenden, hoop die ingewortelden haat hebben bekoeld, welke zijne voorvaderen ten tijde der kruistogten tegen Islam en Coran koesterden, bij de Muzelmannen is daarentegen, op weinige uitzonderingen na, de haat welke zij thans nog den Christenen toedragen, nog even gloeiend, even ingekanderd, even onuitdelbaar, als ten tijde dat Saraceen en Frank, elander met de meeste verbittering elken voetstap in het land betwisten, waar eens on-zegzende Verlosser leefde, leerde, leed en stierf, en gelijk toen de Saraceen niet rustte voor hij den gehaten Christen geheel en al van zijnen grond had verdreven, zoo is dit laatste doelwit, thans ook nog, de vurigste wensch en po-ging van elken Afrikaanschen Muzelman, met betrekking tot de Fransche bezittingen in Algèrie, eene poging ter volvoering van welke hij haveeren goet, ja het leven, veel heeft.

De godsdiensthaat die de Muzelman den Christen, van den stand dat Muhamet op het wereldtooneel trad, toedroeg, is van dien tijd af tot heden, noch door kennis en beschaving, welke hij nu eenmaal als ten bezat, noch door gevoelens van menscheijheid, welke aan zijn hart (met betrekking tot de Christenen ten minste) voort het meeren-deel vriend-zijn in het minste getemperd geworden.

In de oogen van elken Muzelman toch, welke in den grondregel van zijn geloof: *Er is maar één God en Muhamet is zijn Profet*, het zuiverste Gode welbehagelijkste godsdienststelsel van geheel den aardbol meent te bezitten, in diens oogen is, *waar en zijde* Christen, die in de drie-eenheid den God den Vader, den Zoon en den Heiligen Geest aanbidt, en zijne gelukzaligheid in een volgend leven alleen, op de verdiensster van den voor hem gekruisten Heiland heeft gevestigd, steeds een volslagen verfoeilijk, Godtergend afgodendienaar zijn en blijven, en moge hij hem al eens den palmak des vredes hebben gepakt, of de broederhand hebben gedrukt, zeer zeker nog vrees of eenige andere, uitsluitend uit eigenbelang voortvloeiende beweegreden, als het wel-willendheid, nimmer ware verzoeking, daartoe de oorzaken zijn.

(*) Men zie, om hier slechts twee voorbeelden van den gruwzamen haat, met welke, ook nog ten huidige dage, de andere streken des aardbols de Muzelmannen tegen de Christenen bezield zijn, aan te halen: en de afgrijselijken bij de vernieling van het Engelsche leger in Cabul en Afghanistan in 1841 en die welke de Moslems in verschillende deelen van het Turksche rijk, zóowel in Europa als Azia, den Christenen hebben aangedaan.

ADVERTENTIE.

Getrouwd: Z. de BOISONJE en A. VAN LEEUWEN. Eene algemeene kennisgeving aan Familie, Vrienden en geachte Begunstigers.

Voor de bewijzen van deelname bij het overlijden van onze waarde Moeder en Behuwd-Moeder Mevrouw de Wed. wa. E. EPKEMA, geb. BRULING, ontvangen, betu- gen wij, onzen welmeenenden dank.

FREDERIK JAN TAK, Middelburg, den 26 Junij 1844. SOPHIA MARIA TAK, geb. EPKEMA.

Koninklijke Nederlandsche Loterij.

Aan het Kantoor van den Gekwalificeerden Collecteur, te Middelburg, zijn te bekomen HEELEN en GEDELTEN van LOTEN in de 17ste Loterij van koop voor alle Klassen, a f 60 tot Lot, alsmede in koop en huur voor de Eerste Klasse, waarvan de trekking begint op Maandag den 1 Julij 1844, te weten:

IN KOOP.		OP HUIR.	
Heel Lot f 100	Heel Lot f 4, 00	Half Lot f 50	Half Lot f 2, 00
Vijfde Lot f 20	Vijfde Lot f 80	Tienste Lot f 10	Tienste Lot f 40
Twintigste Lot f 10	Twintigste Lot f 20		

Bij denzelfden wordt getrokken CONTRABOEK gehouden.

De Notaris Pieter van de Graaf zal, ter Gemeente WEST-KAPELLE, naam den meestbiedende presenteren te verkoopen: op den 26 Junij 1844, des voormiddags ten 9 ure, in de kerk van de Gemeente, bewoond bij Gerrit van Scham, eenen HEEL en een HUIZ met SCHOUW en TUIN, gemerkt No. 40; een HUIZ en ERVE met SCHOUW en TUIN, gemerkt No. 41; een HUIZ en ERVE, gemerkt No. 26; en 20 Perceelen WELLEN, BOUWLAND, BOSCH, en TLIJN, te zamen uitmakende 22, 1/2 Ellen.

En op Woensdag den 3 Julij 1844, des voormiddags ten 9 ure, eerst bij en voor het Huis gemerkt No. 42, 2 Bruin PAARDEN, 4 haatgevende Melkkoeyen, 2 Kreekkalfers, eene partij Hoenders, 2 BOERENWAGENS, eene Kar, eep Ploeg, 4 Eggen, in soort, en verder Bouw-, Stal-, en Zoldergereschap, Melkgereschap, circa 100 groene MUTSBAARDS, eene partij Tronken, een Mestput en eenig HUISBAAD, en daarna in voormelde Herberg de Oran-jeboom de VRUCHTEN te VELDE.

Alles behoorende tot den gemeenen Boedel van wijlen Pie-ter Janis Roelse, en diens nagelatene Weduwe. Bij uitgezet- te Kaarten in het breede omschreven.

De Notaris Mr. A. E. Siffé zal, Dingsdag den 3 Julij 1844, des avonds ten acht ure, in de Bovenzaal van het Koffijhuis van T. Hellens Bruls, in den Langendelft alhier, Eett. H. No. 14, bij opbod en afslag, aanbieden te verkoopen, een HUIZ en ERVE op het Vissingsche Wagen-plein te Middelburg, Wijk O. No. 116; in de Grondlasten over 1844 aangeslagen op f 17, 96. — Gezegd Huis en Erve is daags vóór en op den dag der Verkoop, van des morgens 10 tot des namiddags 1, en van des namiddags 3 tot 6 ure, voor een ieder te zien, op vertoon van een Permissie-bijlet, te bekomen bij genoemden Notaris, ten wiens Kantore de Koop-conditien ter lezing zullen liggen.

De Notaris Pieter van de Graaf zal, op Woensdag den 10 Julij 1844, des morgens negen ure precies, op de Gemeente van BEKERKE, in het Gemeentehuis aldaar, be-woond geweest door A. W. Simmen, in het openbaar aan den meestbiedende presenteren te verkoopen het navolgende, te weten:

1. De Nombre van 82 Roeden 40 Ellen WEILAND, gelegen onder Bekerke, Kadastraal bekend Sectie E. No. 188, in pacht bij Jan Kraaije, tot Sinte-Katharina 1845; de Grondlasten, Water- en Dijkpenningen bedragen te zamen f 14, 54.
2. De Nombre van een Bunder 16 Roeden 20 Ellen WEILAND, gelegen als voren, Kadastraal bekend Sectie D. No. 124, in pacht bij Jan Kraaije, tot Sinte Katharina 1846; de Grondlasten, Water- en Dijkpenningen bedragen te zamen f 20, 49.
3. De Nombre van 42 Roeden 12 Ellen BOUWLAND, gelegen als voren, onder meerder Kadastraal bekend Sectie A. No. 20, in pacht bij Willem Hendrikse Jobsse, tot na het rooven van den Oogst 1846; de Grondlasten, Water- en Dijkpenningen bedragen te za- men f 7, 47.
4. De Nombre van 41 Roeden 07 Ellen BOUWLAND, gelegen als voren, onder meerder Kadastraal bekend Sectie A. No. 20, mede in pacht bij Willem Hendrikse Jobsse, tot na het rooven van den Oogst 1846; de Grondlasten, Water- en Dijkpenningen bedragen te za- men f 7, 35.

Beide laatste Perceelen zullen eerst ieder afzonder-lijk en daarna in eene massa worden gepresenteerd.

De Nombre van 85 Roeden 00 Ellen BOUWLAND, gelegen als voren, Kadastraal bekend Sectie B. No. 41, in pacht bij Jan Harbe, tot na het rooven van den Oogst 1848; de Grondlasten, Water- en Dijkpenning- gen bedragen te zamen f 14, 67.

En voorts op denzelfden dag, des namiddags een uur, voor opgemeld Gemeentehuis, eene partij MEUBELAIRE GOEDEREN, bestaande in een extra móbi ingekad brain Kabinet, drie Bedden met toebehooren, eene Bureau, Tafels, Stoelen, Porcelein, Koper, Tin, IJzer en Blikwerk, en wat verder zal worden gepresenteerd.

Iemand omtrent bovenstaande Vaste Goederen eenige in- formatien begeerende, vervoege zich ten Kantore van opge- melden Notaris.

De Notaris Pieter van de Graaf zal, in tegenwoordigheid van getuigen, op Vrijdag den 14 Julij 1844, des morgens ten 10 ure, in de kerk van de Gemeente, bewoond door I. Verhage, aan het Zand, onder Koudekerke, in het openbaar verkoopen: een HUIZ en ERVE met TUIN, staande en gelegen aan den Seissingel, onder Middelburgs Ambachten, Wijk R. No. 9, Kadastraal Sectie E. Num. 147 en 148; in de Grondlasten aangeslagen op f 10, 83 en voor Water- en Dijkpenningen 60 cents, zamen f 11, 43.

Voorts zal men, na afdoop van bovenstaande Verkoop, des middags ten één uur, voor het gemelde Huis, presente- ren te verkoopen, eene partij MEUBELAIRE GOEDEREN, bestaande in een extra bruin Boek-kabinet, Klok, twee Bedden met toebehooren, Tafels, Stoelen, een Lessenaar, eene Ladetafel, Porcelein, Koper, Tin en IJzerwerk, mits- gaders eenig Goud en Zilver, Mans en Vrouwe Kleederen en hetgeen verder zal worden gepresenteerd.

Zijnde alles daags vóór de Verkoop, 's morgens van 9 tot 12 en 's namiddags van 2 tot 5 ure, voor een ieder te zien.

De Notaris Pieter van de Graaf zal, op Dingsdag den 16 Julij 1844, des avonds 6 ure, in de kerk van de Gemeente, bewoond door Pieter van de Graaf, in het openbaar, bij opbod en afslag, presenteren te verkoopen, de UITSPANNING genaamd DE BREMERTON, met de daaraan behoorende overdekte KOLFBAAN, een ten jare 1843 geheel vernieuwd WOONHUIS, aangelegd TUIN en verdere gevolgen, en welke steeds door derzelver aangename ligging bij voortdurend eene goede winstgevende zaak ople- vert, staande en gelegen op het Zand, onder de Gemeente van Koudekerke, Kadastraal bekend Sectie D. Numeros 96, 96a, 96b en 96c; de Grondlasten bedragen f 30.

Gemelde Uitspanning is daags vóór en op den dag der Verkoop te zien, mits op vertoon van een Toegang-bi- jet, ten Kantore van genoemden Notaris te verkrijgen, bij wien alle verdere inlichtingen te bekomen zijn.

Zijnde dezelve Uitspanning ten tijde uit de hand te koop. Er de hand te koop een WOONHUIS, met eene ruime LODS annex en TUIN, vooreer een Timmermans-Winkel, buiten de Dampoort, Lett. T. No. 40, te bevragen bij J. Minderhout, Gravestraat.

Zij de hand te koop, op voordeelige Conditien, eene SCHOUW, genaamd Gatriña, met derzelver Inventaris, groot 27 Ton, liggende te Goes, te bevragen bij den Ei- genaar, Lett. B. No. 186, te Goes, en bij den Schipper A. Kisser.

Bij gelegenheid der VEERSCHIE KERMIS, zal op den 6 Julij naar den RING gereden en naar de GAAT gescho- ten worden; bij C. Hendrikse, aldaar.